

«УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС»

ОДИНОКА САМОСТІЙНА НАРОДНА ЧАСОПИСЬ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДА В КАНАДІ

Український Голос видається не для зиску, але для поборювання темноти,
тому передплатуйте його і ширіть. — Передплата 2.50 річно.

В Книгарні Українського Голосу можна набути всі українські книжки,
які донебудь продаються.

UKRAINIAN VOICE, — Box 3626, — WINNIPEG, MAN.

ЧИТАЙТЕ

„КАНАДІЙСЬКИЙ ФАРМЕР”,

найстарший, найбільший і найдешевший часопис в Канаді.
Друкується на 12 сторін і коштує лише ДВА ДОЛЯРИ на рік. Містить
найновіші вісти з Канади, Злучених Держав, Старого Краю і цілого
світа; фермерські статті, дописи, оповідання і т. п. — Часопис не є сто-
роннечо партійна або релігійна. — Передплату висилати на адресу: —

CANADIAN FARMER.

120 KING STREET — WINNIPEG, MAN.

ЧИТАЙТЕ І ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС В КАНАДІ:

„КАНАДІЙСЬКИЙ УКРАЇНЕЦЬ”,

який виходить в середу, кожного тижня в 8-ох сторонах.
Часопис „Канадійський Українець” поміщує найновіші новинки з цілого
світа, огляд українського життя в Канаді, події в старім краю і інтересні
статті для фермерів та дописи з різних кильоній в Канаді.

Часопис „Канадійський Українець” має своїх власних кореспондентів в
Європі і Америці, які стараються подавати читачам і передплатникам ча-
сопису всякі важні і цікаві відомости.

Передплата є дуже низька, бо виносить лише \$2.00 на рік. Оказові числа
висилається на бажання безплатно. — Адреса адміністрації є:

CANADIAN UKRAINIAN

Box 3151, — WINNIPEG, MAN.

НЕ ПОТРІБНО ТЕРПІТИ

Не потрібно терпіти бо вже прийшов Старокраєвий лік ПОРУХА. Се лі-
карство знаєне з давна в краю і помагає на подвигання, або порушення —
мущини чи жінщини.

Помагає на нестравність, гази, біль під грудьми, в боці, біль крижний, ква-
сність і неприємний відлх з рота, також усуває шум в голові і ухах, дає
апетит до їди, підкріплює здоровля, і зміцнює цілий організм а спеціально
жолудок і кишки.

Если терпите на сі хобоби, або катар жолудковий, так пишійте по то лі-
карство. — Ціна фляшки \$1.75.

Одинокі агенти на цілу Канаду.

WHITE CROSS DRUG STORE

Cor. Arlington & Aberdeen,

Winnipeg, Man.

ДІТОЧИЙ СВІТ Children's World

РІК I.

ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ, 1924.

ЧИСЛО 2-3

Одинокий ілюстрований журнал для
української молодіжи в Канаді і
Злучених Державах.

The only illustrated Ukrainian
magazine for children in Canada
and United States.

Хто на добру сторону дивиться,
Від злого очи відвертає, —
Такому доля усміхається,
І сам Бог йому помагає.
С. М. Дорошун.

Ціна 15 центів.

CHILDREN'S WORLD
683 Burrows Ave., Winnipeg, Man.

CHILDREN'S WORLD

The only illustrated Ukrainian magazine for children in Canada and United States.
Published monthly by Ukrainian Teachers.

S. M. Doroschuk, Editor.

Children's World
683 Burrows Ave., Winnipeg, Man.

Subscription per year in Canada \$1.50
Subscription per year Abroad \$1.75

ДИТОЧИЙ СВІТ

Одинокий ілюстрований журнал для український дітей в Канаді і Америці.

Виходить раз на місяць.
Видає українськими учителями.

С. М. Дорошук, редактор.

Діточий Світ
683 Burrows Ave., Winnipeg, Man.

Річна передплата в Канаді \$1.50.
Поза границями Канади \$1.75.

ЧОМУ НІ?

До Родичів:

Найважливішою просвітною справою є та, котра приносить найбільше користи. Виховане молоді є найважливішою справою. Яке виховання — такий народ. Чи Ваша дитина ще й досі без свого часопису? ... Жалуйте для неї \$1.50 на рік? Тож які з Вас родичі, які Українці? Причиніться до дійсно просвітного діла сейчас і присилайте передплату на

„Діточий Світ“

Другі народи лише тому сильні, що свідомі. В них діточа література дуже богата. Лише українські діти, наче сироти, не мають нічого свого, не мають що читати, не мають ніякого дороговказу.

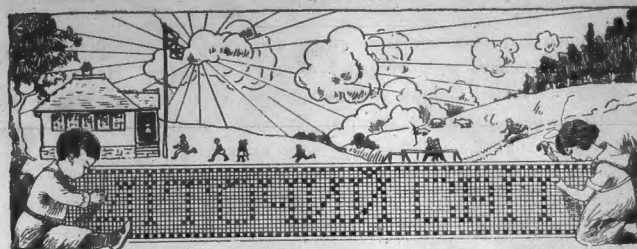
„ДИТОЧИЙ СВІТ“ видає українськими учителями і буде стало виходити. А щоби сей журнал приносив як найбільше користи для молоді, то вашим святим обов'язком є подбати, щоби се видання підтримати матеріально.

Передплату або навіть і жертви на пресовий фонд шліть сейчас, нехай українська дітвора не марнується:

CHILDREN'S WORLD

683 Burrows Ave.,

Winnipeg, Man.

РІК I.

ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ, 1924.

ЧИСЛО 2-3

Нема щастя, нема долі,
Без науки жити в світі, —
Шукайте їх, мої діти,
Знайдете в просвіті....
Стефанія Абрамовська.

М. Петрівський.

Чим я буду.

В великих містах є хлопці, котрі продають газети.... Ми їх перераз бачили. Вони бідні, обдерті, замурзані й нестрижені. На перший погляд ті хлопці видаються нам великими шибениками, бо галасують й верещать крикливими голосами по улицах про свої газети. Часом дорогою не дають перейти, так накидуються своїм товаром. Мало хто любить їх за таку аухвалість. А коли часом надокучать, то дехто конне, штовхне й потрутить тих напасників з газетами. Загальною — вважали їх злими хлопцями. Але погляньмо на них ближче.

Се є бідні хлопці. Бо хлопці багатих родичів газет не продають, лише хлопці бідних родичів. Є між ними й сироти. Коли подумаємо, хто вони, та як їм гірко живеться, то в нас повстает жал і співчуття до них. Нужда і голод приневолює їх трудитися продаванням газет. Один продає, щоби заробити собі на нове убрання. Другий, — щоби удержати свою слабу, безсилю матір. Інший знов хлопчина заробляє собі на життя, йому всего потрібно, бо він круглий сирота. Крім цих, є багато інших причин.... Важка се праця! Гірке життя....

Коли хлопці в лютих обставинах сплять собі вигідно в ліжку і че-

кають аж поки мати заличе їх на готове снідання, — то ті бідні хлопці вже досвіта біжать до друкарні і чекають на газети. На снідання вони не їдуть! І коли раннім ранком появляється хто на улиці, то сейчас біжить до него хлопець з газетою. Чи зима, чи літо, дощ чи слота, сніг чи морози вони все свою службу сповняють. Все їсти хочеться. Не одній матери покотяться слюзи по личеньку, коли побачить такого хлопця на улиці зимою порок, серед тріскучих морозів, нераз бачимо хлопця, котрий трясеться з зимна, в котрого очі зайшли слюзами і жаль збирається як той хлопчина закостенілими руками від зимна — видає центи купуючому.

Неодно горе такі хлопці переживають. Але за свої терпіння вони мають деякі винагородження. Се для них велика наука, — життєва школа.

Сей досвід придається їм на пізніші роки. В сій життєвій боротьбі, вони, наче стали, загартовуються. Остаточно стаються витревалими, практичними, підприємливими й агресивними. Чого нині хлопці досвідчуються у старших літах, то сі бідаки досвідчуються замолоду. Одно ми анаємо, а іменно, що в Америці і Канаді є много славних і багатих людей, котрі замолоду продавали газети.

**

**

**

На приулку задньої вулиці одного великого американського міста зібрався гурток хлопців, що продають газети. Кожен з них від раня продавав газети. Тепер снідали. Длі се, що собі кожен купив: ковбаски з булкою, овочі, паї, тощо. Між тим весело собі жартували, а декотрі пильно читали непродані часописи. Хлопці були різного віку і різних національностей.

Віліям був між ними передовий хлопець і один з них, що читали дспили. Він щодня мав навичку переглянути кожду сторінку часопису. Він головню про політику любив читати. В сій хвилі він докінчив допис про гарісру багатого промисловця, котрий за молоду продавав газети. Се його захопило й зацікавило, бо бачив, що його щось спільного лучило з мільйонером. Віліям зараз звернувся до товаришів, розповів їм що читав, і віднісся до них з серйозним питанням, а іменно, чим кожен з них думав бути від нині за двацять літ.

Се для хлопців було незвичайне питання. Всі серйозно задумалися.

Перший обізався Ейбі, Жидок.

— Я — почав Ейбі, — за двацять літ маю бути власителем отсеї торгівлі. Тут вказав пальцем на вежу двацять п'ять поверхового будинку.

Здавалося, що хлопці вибухнуть сміхом на се шалене бажання Жидка. Але не відважилися засміяти, бо всі знали хист Жидів. По Жидку за-

брав голос Тоні, смаглявий Італіянчик.

— Я, — почав він, — за двацять літ маю бути славним композитором і дірігентом Гранд Оперн. Я вам можу уже показати свої композиції, — сказав Італіянчик з огнем в очах. Тут також ніхто з него не засміявся, бо кожен від давна знав амбіцію Тоного.

— Що до моєї будучини, — почав Альберт, хлопець, що навіть не знав своїх родичів, ні свого походження, — то за двацять літ я повинен бути професором університету, або вулиці замітати, — додав Альберт, котрого хлопці вважали неаби яким філософом.

Джім, Американець, обчитаний бандитськими оповіданнями, виступив наперед, взявся за шлейки й гордо сказав:

— Я, панове, маю честь представитись як будучий бандит і злодій... За двацять літ від нині газети в цілій Америці будуть писати про мене — про мої славні подвиги.

— Поволи, не чванись! — перебив йому Рой, другий Американець. — Я стану славним детективом, зловлю тебе й зашлю до Сінг-Сінг, — докінчив Рой, маючи амбіцію бути детективом.

— Побачимо, чи дамся тобі зловити, — відворкнув Джім.

Крім тих, осталося ще двох хлопців, що ще не висказали своїх думок і амбіцій. Се був Віліям і Іван. Сей послідний у німі не висказав наперед, був повільний і тихий собі хлопчина. Тепер гриз велике яблуко й байдужно прислухувався розмові товаришів.

— Гей, ти Іване, не думаси сказати нам, чим ти хочеш бути від нині за двацять літ? — грівав його Віліям.

— Ге, ге... за двацять літ буду великим хлоном, як таг! кажуть, — сміючись відгукнувся Іван.

— Не се, Іване, але чим ти будеш, чим будеш займатися, коли виростеш? — допитувався Віліям.

— Ну, а чим же я можу бути? — говорив Іван.

— Все чимсь будеш! Не думаю, що все газети будеш продавати? Скажи нам, чим би ти бажав бути? — натискав на него Віліям, а чия другі хлопці напружено ожидали відповіді.

— Та звідки я можу знати, чим я буду?... Про се мені ще час журитись... Може буду тим, чим люди зроблять... А як ні, то буду тим, чим батько с, — кусаючи яблуко, процідив Іван. Хлопці тоді засміялися з відповіді Івана.

— А чимже є твій батько? — спитався Віліям.

— Го! Мій батько є кельнером в готелі! — гордо сказав Іван. Хлопці ще раз хором зареготалися і з погордою глянули на него.

— Дні спати, Іване! Та робота буде забезпечена для тебе, — не втікнує, ... іронічно процідив Ейбі.

— Простіть йому хлопці, — оборонюючи Івана, почав Вільям. — Коли Іван мійшов з такого народу, котрий амбіції не мав і в змагання не вірить.

— Вільям, — обізвався Алберт, — скажи нам тепер, чим ти думаєш бути?

— О, я буду губернатором нашого степу! — в запалом викрикнув Вільям.

— Славно! — крикнули хлопці, раді, що їхній провідник таку високу ціль собі визначив.

— За двадцять літ від нині, — тягнув Вільям, — маємо всі зібратися у найбільшому готелі в нашім місті на беккет, щоби побачити, чи всі дійшли до своєї цілі. Тоді і погратуємо собі! Чи годиться?

— Годимось! Годимось!... Загуділи хлопці хором і розійшлися ждати на пополудневий випуск газет.

**

**

**

Двадцять літ минуло. Колишні продавці газет, що за молоду уплятували собі будучини, кожен пішов своїм шляхом до цілі амбіції. Одні усе пам'ятали, що на означений час мали явитися у найбільшому готелі — принести свої „корони успіху“ та взаємно собі погратувати. Той день прийшов.

В денниках появились малі оголошення. В слід за тим всі інтересовані явилися в готелі. Колишні хлопці, — нині дорослі мушкетери, котрі себе не могли пізнати, — поприїжджали на означений час з жінками, де котрі ще з нареченими. Позасідали за стіл, який угинався під татаром королівського накриття. На почеснім місці за передсідника сидів Вільям, а побіч него сиділа його гарна жінка. Повечеряли. Вільям устав і попрощав товаришів, щоби кождий не черзі коротко розкажав чи дійшов до бажаної цілі. А що Ейбі сидів з краю, устав і почав говорити:

— Шановні приятелі! — почав Ейбі. — До своєї цілі я дійшов. Правда, все точно, як бажав, не сталося. Я не купив сеї камені, на яку вказував пальцем, але за то маю честь бути президентом два рази більшої торгівлі.

Ейбі скінчив і сів, а гості нагородили його оплесками. Слідуючий по нім говорив колишній обдертий Тоні, Італієць:

— Я, пані й панове, скорше дійшов до своєї цілі, ніж навіть мріяв. Сьогодні тішусь славою композитора і маю честь бути діригентом Гранд Очери та професором консерваторії. Коли докінчив, носилися гучні оплески. По нім говорив Рой.

— Мені дуже жаль, — почав Рой, — що я собі не вибрав занеслішої цілі від детективства. Та я зі своєї ролі є вдоволений. Свою

амбіцію зреалізував, й сьогодні я є інспектором поліційним і думаю, що в свій спосіб служу людям.

Роя також нагородили оплесками. По нім устав Алберт.

— Життя, почав Алберт, — се змагання і боротьба. Кожен має свою ціль, яку наперед собі поставить, а ні, то мусить її прийняти з ласки долі. Чим ціль вища, тим тяжша боротьба. Однак, Бог не обмежив волі людини вибрати собі високих цілей — кожда людина має свободний вибір. В міру величини вибраної цілі Бог достарчає енергії й сили поконати всі труднощі. Відважним навіть щастя помагає, як каже латинська пословиця. Я собі вибрав досить велику ціль. Виобразуватись в Америці досить трудна задача. Я страшно набідився, однак я боровся, що вкінці таки дійшов до своєї цілі. Як вже знаєте мене, посідаю два докторати, є професором університету й автором наукових праць. При кінці зазначу, що найбільшою захопленою, тою силою, що пхала мене наперед у моїх змаганнях, — се були тих пару слів сказаних тому двадцять літ Вільямом, а іменно: „Я маю бути губернатором“!

При тих словах усі встали, заплескали й хором гукнули:

— Слава! Хай живе наймолодший губернатор у Злучених Державах! — Гуділи зібрані, коли Вільям скромно вклонився, Алберт говорив далі:

— Ся така важна постанова, ся шалена амбіція Вільяма так мене запалила, що я не міг лиш стати тим, чим є. Я вірю, що нас усіх Вільям запалив до праці. Тому я складаю йому за се найбільшу подяку!

Професор Алберт сів. Присутні засипали його гучними оплесками, а опісля звернулись до Вільяма, котрий устав і почав зворушено говорити:

— Дорогі приятелі, свій успіх я завдячую вам самим більше ніж собі. Коли я вчув в той час вислови вашої амбіції, я не бажав засоромити вас і себе малою цілею. В той час після мене бути губернатором ставило найвищу ціль, яку хлопець у моім положенні міг дінняти. Тому й взяв. Я вірю у велику амбіцію. Чоловік може бути тим, чим лише захоче. Се ціла тайна. Моя праця всім вам з газет відома. Тяжким трудом, нуждою, невиспаними ночами, в голоді і холоді я укінчив права. Скоро став прокуратором а відтак судією. Прийшли вибори, приятелі назначили мене кандидатом і — моя хлопяча амбіція є нині доконана, діннята. Хотяй на тім я ще не останусь.

Вільям скінчив при великій овації присутних. Після того всі звернули увагу на два порожні місця при столі.

— Де є Джим і Іван? — спитали товариші.

— Джим є в Сінг-Сінг, засуджений на смерть за бандитські напади. — відказав Рой. Вістка ся всіх засмутила. — Таку ціль собі вибрав, — додав Рой.

— А де Іван?

— Іван є кельнером таки в сім готелі. Він зараз зявиться, — відпорів Рой.

Дійсно Іван скоро явився. Він був одитий за кельнера. Був неслилий і засоромлений знайтися в такому товаристві, ба навіть лихий, що його клопочуть. З ним всі звитались. Дорікали, що не займив при столі призначеного місця.

— Або я нині маю чим хвалитися, так як ви? — відрізав Іван.

— Ти вже дінняв своєї цілі, — натякнув Алберт. — Ти хотів бути кельнером і нині є. Ми тобі раді. ...

— Нічо Іване. Коли ще від нині схочеш чогось кращого дінняти, то ми тобі всі допоможемо. Ти ще молодий, — сказав лагідно Вільям.

— Дякую. Не бажаю. Мені і так добре. Чого мені хотіти бути тим, чим бути не можу, — рад уже звідси вирватись, відпекував Іван.

— Твоя воля. ... Однак ми всі хочемо тобі помочі. Коли не хочеш, силувати не випадає, — дальше говорив Вільям, коли другі товариші притакнули.

— Дякую ще раз, але pozwольте мені вийти — і не ждучи на відповідь, Іван виїшов.

— Нещасний й нужденний той нарід, котрий много таких людей має, — наче до себе промовив Алберт.

**

Подібна картина в Америці повторяється щаста. Таких людей в Америці є много. Такі люди збудували Америку й нині ведуть її до добробуту. Таким людям Америка завдячує все. І для таких людей є все місце.

Колись люди ставали славними або багатими простим способом, при помочі щастя або надприродної сили — чуда. Нині все діється природно. Чуда роблять люди самі. Дінняти власними силами такі вершки в науці, штуці, фінансах або політиці, які дінняли сотки Американців, можна означити хіба лише словом „чудо”.

Між нашим народом повно таких Іванів про якого ми вчитали в оповіданню. Через се наш нарід такий незначний. Хотів тут в Америці й Канаді справа маєть трохи вже инакше. Коли з засади наші діти в старому краю звикли казати „з мене нічо не буде”, то тут вони вже инакше говорять. Є ще й тут деякі родичі, котрі ту дурну байку дітям повтаряють. Діти багато сего не слухають, лише на свою руку укладають собі великі цілі на будуче. В нас уже є много а много амбітних дітей. Кожда дитина ще в публичній школі уплянуває бути чи то учителем(ю), доктором, музикантом, бизнесменом, чи політиком. Мно

гі з них уже до своєї цілі дійшли. Але то ще за мало. Ми хочемо, щоби кожда дитина малою була амбітна — до чогось змагалась, до чогось висшого стреміла. Сама амбіція — се велике слово. Воно значить змагатись до чогось — чимсь бути. Отже волим собі се слово до серця. Будьмо амбітні. Поставмо собі хочби найвищу ціль. Вірно, що ми можемо бути всім, чим лише забажаємо бути. Ану, скільки наших хлопців скаже, що за двадцять літ я маю бути прем'єром Манітоби!

„ДІТОЧИЙ СВІТ.”

„Гей, читайте, любі діти,
„Світлик” свій чудовий;
Всі горніться до просвіти,
До життя, до нових.
„Світлик” знає, все що знає,
За чим й де шукати, —
Лише треба його, діти,
Все пильно читати. ...
В нім знайдете, що збагнете,
Життя тайни скриті, —
Він навчить Вас працювати,
В щастю, долі жити. ...
Ой, читайте, любі діти,
Годі дармувати;
Кріпите розум, силу, віру,
Щоб дужими стати. ...

С. М. Д.

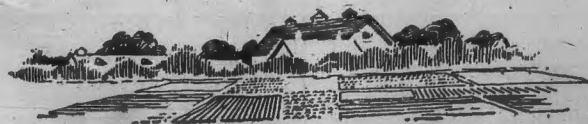
У ВІКОНЦІ.

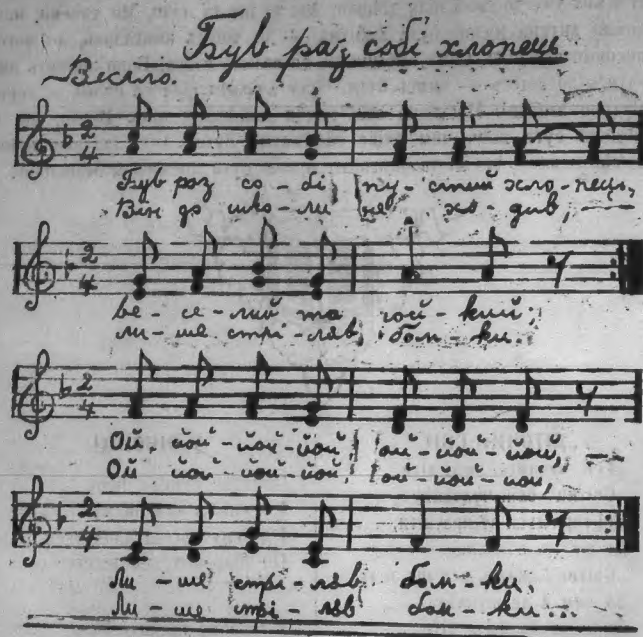
Западає сумерк ночі,
І темніє в далі шлях,
І до сну цвітки кладуться
По широких, по полях.

У віконце глядить Юля,
І чекає і тужить;
Чи не їде з міста татко,
Чи візок не гуркотить.

Юльці татко не забуде.
І гостинця привезе,
Й „Світлик” з пошти, з образками
У кишені привезе.

Гальяна Дністрова.

Був раз собі пустий хлопець,
Веселий, та гойкий;
Він до школи не ходив,
Лише стріляв бомки.
Ой-ой-ой, ой-ой-ой,
Лише стріляв бомки....

Раз пішов він до сусіди,
До Івана Мушки,
Тай в городі висмакав він,
Моркву і петрушку. і т. д.

Напхав повно у кишені,
Суне як барила,
Аж тут дядько, Іван Мушка,
Його здогонили. і т. д.

Вхопив дядько пустуна,
За чуприну чорну, —
Та всю моркву солоденьку,
Із всіх кишень горне. і т. д.

Тай положив на коліно,
Насипав му бобу;
Аж відлежав бідачесько
Цілісееньку добу. і т. д.

Пам'ятав він теє все,
Моркву і петрушку, —
Нераз бідний аж вжахнувся,
Як згадає Мушку. і т. д.

Конкурс

Не зітхай, а працой,
Пони сили ще є —
Тільки праця одна
Гарні жнива дає.

Т. Романченко.

Хто з дітей або старших напише діточе представлення (сценку) на одну або більше дій, — редакція „Діточого Світа” дасть 5 дол. нагороди.

Хто до кінця сего року збере найбільше передплатників для „Діточого Світа”, одержить нагороду в грошах, книжках або преміях. Кождий щось гарного дістане за свій труд. Тож до діла! Збирайте якнайбільше передплатників. Нагода для всіх. Премії в нагороду будуть оголошені пізніше.

За писання і рисовання „Діточий Світ” що місяця буде роздавати гарні книжки всім тим дітям, котрих писання і рисовання будуть гарні.

Діточки, — маєте велике поле і велику нагоду до попису, лише не дармуйте, але рисуйте, пишіть і присилайте до „Діточого Світа”. Найкращі рисунки і писання будуть поміщені в „Діточім Світі”.

Учителі, діти і родичі, — коли маєте знімки (фотографії) з дітей, з шкіл, пікніків, концертів, представлень, то присилайте до редакції, а ми їх радо помістимо в „Діточім Світі”.

Хто має які писання (манускрипти), книжки, рисунки, рукописи, образці, або інші матеріали пригожі для дітей, а навіть старших, — ласкаво зволить прислати їх до редакції. За відповідний матеріал винагороджуємо.

Котра школа буде мати найбільше передплатників (читачів) „Діточого Світа” до кінця вересня, одержить дуже гарну й вартісну річ. **ТОЖ ДО ШИРОГ ПРАЦІ, ДІТОЧНІ!** — Боли більше приєднаєте читачів для „Діточого Світа”, тим кращий він буде. Глядіть, щоб

ножда українська дитина мала і читала „Діточий Світ”. Чим більше для него буде працювати, тим більше буде мати що читати.

Світ призначений для того,
Хто дібється свого.

РЕД.

ДО РІДНОЇ ПІСНІ.

Ой одна ти, мило-звучна,
Мене потішаєш, —
І за мною, пісне рідна,
Як птичка літаєш.

Літай же моя голубко,
Співай в вольній груді;
До сонця лини високо,
Щоб почули люди:

Твої звуки, твою силу,
І духом кріпшали,
Щоб ти вірно все любили,
І більше співали.

С. М. Дорошук.

УКРАЇНСЬКА ПІСНЯ.

Нема другого народу на світі, що умів би співати так багато гарних і вартних пісень, як наш український нарід. Ніхто з народів на світі не має таких гарних, таких чудових пісень. Українські пісні є найкращі на світі; а український нарід є першим між другими народами, що чує всіх своєю мило-звучною піснею. Та звичайно багато людей не розуміють гаразд, що таке народні пісні, не розуміють, в чім лежить їх краса і вага, не розуміють, яке значіння мають вони в народнім життю, для чого любить і плекає сі пісні наш нарід, для чого цінять їх високо учені люди, для чого цінять їх свої і чужі. Богато є, — на жаль, і таких, що гордять своєю рідною піснею, а співають чужі пісні. Такі люди — се звичайно люди прості, байдужі до всього, люди котрі не знають вартости пісні, і котрі не годні їх оцінити. Свідомі люди цінять свою пісню, свою рідну мову; свідомі люди не встидаються своїм рідним. Хто шанує своє, таких і чужі шанують.

В „Діточому Світі” будемо часто оповідати дещо про українські народні пісні, про те, що у них є гарного і вартного, чим вони такі важні не лиш для того, хто їх співає, не лиш для простого народу, але й для просвічених людей, для цілого народу. Пора нам звернути пильнішу увагу на наші народні пісні, пора зрозуміти й оцінити їх вартість значіння у народнім життю, щоб з легким серцем не випускати з рук се-го добра народного та не міняти своїх чудових, своїх гарних українських пісень, на чужі а погані....

Не цураймось свого слова,
Співаймо усюди, —
То нас чужі пошанують,
Скажуть, що ми люди.

С. М. Дорошук.

ЧОМУ МИ ЛЮБИМО УКРАЇНСЬКІ ПІСНІ.

Тому, що вони є наші рідні пісні.

Тому, що наші українські пісні роблять нас сильними, освіджують нас й підносять нас духово.

Тому, що розказують, оспівують нам минувність і теперішність, і дають нам більшу спроможність пізнати свій нарід, котрого життя створило і творить є чудові українські пісні.

Тому, що українська пісня змінює наші душі до кращого життя, розбуджує в наших серцях почуття згоди і любови. — та єднає нас в одну велику, сильну громаду — народ.

Тому, що українська пісня розказує нам правду і кривду, яку наш нарід пережив і переживає.

Тому, що пісня українська розбуджує наші умови сили і підносить наші дух до висших стремлень.

Тому, що пісні дають нам науку, віру в себе, без котрої нарід не може жити.

Напишіть які пісні українські знаєте співати.

УКРАЇНСЬКИМ ДІТОЧКАМ
КАНАДИ.

Учіться, діточки кохані,
Пильненько, — рідного письма,
Хай рідна книжечка вам стане
Як гарная весна сама.

Кохайте рідну свою мову
Дитячим серденьком цілим,
І розмавайте рідним словом,
Хай вам воно буде святим.

Учіться, думайте, читайте
Про землянку своїх батьків,
Свій рідний край пізнавайте,
Чим він радів і що терпів.

Тарас Дмитренко.

ЧОГО УЧАТЬ НАС УКРАЇНСЬКІ ПІСНІ.

Українські народні пісні учать нас задумуватися над собою і розуміти людську душу;

Смутитися нещастем других людей, а радуватися їх радощами;

Учать нас любити правду, а ненавидіти кривду;

Учать нас бути добрими синами і братами;

Учать нас любити край, свій нарід, свою мову. — Одним словом: народні пісні дають нам те, чого не годна дати чоловікові ніяка школа, ані наука: вони розвивають перед нами усе, що лишень є доброго і гарного в душі людській; розбуджують братолюбів та образують почуття краси.

Українські народні пісні оспівують нам все що український нарід пережив, що перетерпів і за чим бореться; народні пісні оспівують нам цілу історію українського народу.

Народні пісні мають велике виховуюче значіння для цілого народу; вони нас формують, учать нас любити одно одного, учать нас жити в згоді і в єдності. — одним словом: наші народні пісні роблять нас сильними, підносять нас на дусі, дають нам сили і охоти до праці і науки.

Пісня є душею народу, і його життям. Пісня має велику силу, вона й камінне серце порушить. Наші народні пісні — це велике духове добро народне, і це добро; сю нашу українську пісню треба нам дуже високо цінити і шанувати.

Рідним словом я горджуся,
Нити говорю, пишу, . . .
Рідну мову, рідну пісню,
Ніколи не лишу.

Ізидор Воробієвич.

РОЗУМНИЙ ЧОЛОВІК.

Колись давно було велике містечко, де жили усе заможні люди. От якось підчас одної війни взяли вороги те містечко. Тоді мешканці міста почали втікати, хапаючи з собою золото, та другі цінні речі. Та їде один дуже вчений і розумний чоловік, нічого не маючи в руках. От другі і питають його, чому він свого добра не ратував? А він каже: Усе своє несу з собою, бо розум і все те, що знаю, у мене в голові, а що ніщо ціннішого від розуму та науки у світі нема.

НАША ГЕОГРАФІЯ.

ЧОТИРИ СТОРОНИ СВІТА.

Сонце що дня сходить в одній стороні. Та сторона, де сонце сходить, звеся схід.

Сонце заходить напроти того місця, де сходило. Той бік, де сонце заходить, звеся захід.

Саме серед половини дня, в полудне, сонце буває по середині, по між сходом а заходом. Те місце, де сонце буває в полудне, звеся полудне, або південь.

Напроти полудня сонце ніколи не буває. Та сторона, де сонця ніколи нема, звеся північ.

Отже в чотирі сторони світа: схід, захід, полудне і північ.

ВПРАВА:

Допиши:

1. Сонце сходить рано на
2. Сонце заходить вечером на
3. Сторона, де сонце буває по середині поміж сходом а заходом звеся
4. Напроти півдня маємо

БОЖИЙ СВІТ.

: Земля дуже велика. На землі є гори, степи і долини, морі, озера та річки. На землі є мінерали, рослини, звірята і люди. З високого неба світять на землю сонце, місяць і зорі.

І вода і земля і рослини і звірята і люди — сонце і місяць і зорі — весь Божий Світ безмежний повстав з Божої волі.

ПЕРЕД ЖИВИМИ.

Слава Богу, слава Богу!

Вже жива близенько,

Всюди наші любі ниви,

Живіють миленько.

Буде хліб новий і свіжий,

Для худібки паша,

Наповнить нам обороти,

Рідна нива наша.

Дітоньки, просіть у Бога

Здоров'я, охоти,

До нової в живих праці,

Нової роботи.

ЧАСТИНИ ЛЮДСЬКОГО ТІЛА.

Частина людського тіла є: голова, шия, тулів, руки і ноги.

Частини голови є: тімя, потилиця, лице.

Частини тулова є: груди, живіт, плечі, або спина — і попереки.

Частини руки є: рамя, лікоть, долоня, пальці.

Частини ноги: стегно, коліно, литка, кісточка, стопа і пальці.

Части лица є: чоло або лоб, виски, або скрані, очі, ніс, уста, щоки, підбородок, борода. По боках лица бачимо уха.

Части ока є: зіниця або чоловічок, білок і дві повіки. Над очима ростуть брови, а на повіках рісничі.

Части уст є: дві губи, ясна, а в яснах зуби, піднебіння і язик.

ДІЗНАВСЯ ПРАВДИ.

СТЕФАН до ІВАНА:

— Ти бачиш, що Петрусь робить?

ІВАН: — Певно, щось думає.

СТЕФАН: — А по чім ти знаєш, що він щось думає?

ІВАН: — Та бачу, що має олівець в роті і завзято ссе та гризо його.

СТЕФАН: — Чи ти думаєш, що коли він занхає в рот олівець, то може краже думати?

ІВАН: — Можливо, що ні. Але я напевно тобі не скажу, на що він так робить.

СТЕФАН: — Петрусь робить се несвідомо. Се така не добра і зла привичка — ссати олівець.

ІВАН: — Та чи йому не вільно робити, що схоче?

СТЕФАН: — Чому ні? Вільно! Але він не повинен ссати олівця, тому, що хтось инший, маючи хоробу, також міг ссати се олівець — як думав, — а се дуже шкідливе.

ІВАН: — Я про се навіть ніколи не думав! Значить, що Петрусь міг би заразитися і бути слабим?

СТЕФАН: — Певно, що так! Отже тепер бачиш, — що недуманне спричиняє багато хоріб, болю а навіть смерті. Тепер, коли побачиш покусаний кінець олівця, то знай, що його уживав той, хто ніколи не думає.

СМІХОВИНКИ:

— Шисли, дівонько?

— Шлю!

— А коли будеш пороти?

— Зараз, тільки сеї нитки дошлю.

Любина назва.

Люба питає свою маму:

— Мамусю, ви любите слухати казки?

— Люблю, дитино.

— Може хочете, що бя вам сказала казочку?

— Скажи, радо послухаю.

— Але, чи вона вам сподобається?

— Певно, що сподобається.

— Коли вона дуже коротенька...

— Ну, та кажи вже раз!

— Був собі раз гарненький збачок на цвіті, а я трутила його якось і він розбився....

Діточі жарти.

— Чого ти, Ганю, не сполокала риби в воді, нім ставила варити?

— Що се ви, мамо? Аджеж вона хіба до того часу не виполокалася, нім її змарила?

Мама: — Ганю, а де той песик з гукру, що вуйко тобі купили?

Ганя: — Він вже так був обмашений, що я не хотіла ним бавитися — тай зіла.

— Зоню, піди подивися до другої кімнати, чи годинник ходить?

Зоня вернула за хвилию:

— Він не ходить, лише хвостиком махає.

БАЙОЧКА ПРО ПОПОВИЧА.

В одного пан-отця був синок, Лодзьом звався. А страхонуд був такий, що й миши боявся. Зате язык довгий мав й слова їдливі, Хлонських синів все він звав: „Ох, ви всі брехливі”. Нікого не любив він, ні з ким не братався, Зі всіма сварку починав й всім покривлявся. Заходиться в біжку з ним, — хлонці ся встидали, Бо „попович” сили ні розуму не мали. До школи раз попович йшов й мишку сіру вадрів, Втікав, кричав, що сили мав, аж зі страху прів. Розказував всім, що вовк сірий за ним там гнався, Але, каже, я кричав, а вовк за корч сховався. Попри корч той від пона, стежка в школу веда, А під корчем сіра мишка кубечечко спела. І коли тільки попович до корча зближався, Зараз страшний, сірий вовк йому привиджався. А попович втікав, кричав, бо боявся вовка, І зі страху все боліла бідного — головка....

П. В. Ч.

МЕТЕЛИК.

Метелик несе малесенькі яєчка. Ті яєчка він приліплює до листочків. Вони такі, як дрібненькі пацьорочки.

З яєчок виплоджуються черваки. Ті черваки звуться гусільничі. Вони великі ненажери: тільки те й роблять, що їдять листя. Тим вони дуже шкодять рослинам.

Коли гусільничка вже зовсім виросте, то причепнеться до чогонебудь і випускає із свого тіла сік. Той сік, виходячи з тіла, зараз же загустає і тягнеться, мов тонесенькі ниточки з павутини. Тими ниточками гусільничка обмотується і вже тоді звесь куклою, або лялечкою. Лялечка вже нічого не їсть і не рухається, а висить, мов нежива. Через якийсь час у той лялечки виростають крилця і ніжки; вона прогризає те, чим була обмотана і вилітає відти гарним метеликом. Сам метелик нічого не гризе і не обїдає, бо він лише висисає сок з цвіток. А однак він наробить великої шкоди, бо нанесе яєчок, з яких будуть відтак ненаїсні гусільничі. А ті гусільничі, що з них виплоджуються міль, їдять одержу. Лише з одного метелика мають люди користь: із шовкопряда, бо з тої павутинки, що нею обмотується його лялечка, роблять люди шовкові нитки, а з ниток шовкові матерії.

ВПРАВА.

1. Де несе метелик свої яєчка?
2. Що виплоджується з тих яєчок?
3. Чим живляться гусільничі?
4. Чим обмотуються гусільничі по якімсь часі і як тоді звуться?
5. Що стається з лялечкою по якімсь часі?
6. Чим живиться метелик?
7. Чому метелик шкідливий?

УКРАЇНСЬКА МОВА.

ВПРАВА:

Допиши:

1. Моя рідна мова, се мова
2. Я говорю мовою
3. Я є роду.
4. Я є
5. Я шаную і люблю мову.
6. мова, се моя рідна мова.
7. Не цураймось мови.
8. Не гордім своєю рідною, мовою.
9. Говорім всюди по
10. Ми говоримо по бо ми є.....
11. Нема кращої мови, як наша рідна, мова.

**

**

**

Ріднов мовов я горджуся,

Нев говорю, пишчу,

Рідну мову, рідну пісню,

Ніколи не лишу.

ПРО ЩО ПИСАТИ.

1. Напиши, що є у вас в хаті? а що на подвір'ю?
2. Напишіть назви всіх птиць, яких лише знаєте; всіх звірят.
3. Напишіть назви всіх квітів і дерев, яких знаєте.
4. Напиши, як ти бавишся.
5. Напиши, яка ярина росте у вашім городі на грядках?
6. Напишіть, які знаєте краски — кольори?
7. Напишіть, що кому треба до праці: Що треба рільникам до праці? Що треба ковалеві? шевцеві? теблі? або майстрові?
8. За найгарніше писання та відповідь на повисці питання редакція „Діточого Світа” дасть в нагороду книжочку: „Лис Микита”.

ОТ ЯК...

Ходив до школи, не х'тівся вчити,
Казав учитель, — що буде бити.
Раз всипав мені щось зо чотири,
Тож то боліло, — Боже мій милий!

Гришков до дому, татови кажу:
Учитель бив мя, що ледви лажу: —
Рука болить дуже, й у боці коле, —
Не піду, тату, більше до школи.

Став мене тато тай жадувати,
Вхопив за ухо, тай вивів з хати,
Мама мітлюю, тато пибухом, —
Аж ми набігла гулька за ухом...

Учися, сину, — родичі кажуть,
Туманів всюда так буком прагнуть.
Слухай старших; чемний будь всюди
В дома, ні в школі, бійки не буде...

Як я покаявся, зачався вчити,
Всі перестали вже тоді мене бити;
В школі хвалили, мама любили,
Й тато пибухом більше не били...

Подав П. В. Ч.

ПРО ВІНАХОДИ.

На світі є дуже а дуже багато різних винаходів. Кожда річ і кожний знаряд, якими лише люди послуговуються при праці, повстали завдяки учених й шильних людей, котрі ніколи не марнували часу, але учились, досліджували, думали і відумували позиточні річи, як електричне світло, говорюча машина, друкарня, поїзди, літаки, кораблі, телефони, радіо, або бездротний телефон, фермерські знаряди і міліони других різних річий.

Багато є таких винаходів, котрі повстали від малих дітей. Кожду річ, яку лише бачимо, — мала свій почин від певних осіб. Багато річий і винаходів не є такими як були з початку, а се тому, що люди стали більше просвіченими і уліпили їх, та зробили їх більше позиточними до ужитку в цоденнім життю людей.

ЯК ВІНАЙДЕНО БІБУЛУ.

Бібула, се дуже позиточна річ для кожного, хто пише пером. В давніх часах, коли ще не було бібули, то люди уживали піску. Вони сипали сухий пісок на папір і се витягало чорнило з письма.

Перші аркуші бібули зроблено в англійській фабриці паперу. А сталося се так: що оден лінивий робітник забув додати одного потрібного клею до сирі маси, з котрої роблять папір. Отже замість доброго паперу вийшов такий папір, що втягав в себе антрамент і сей папір названо бібулою.

Властитель фабрики через злість відправив недбалого робітника. Але по якімось часі показалося, що зіпсутий папір втягав в себе чорнило і не розмазує письма. Се дуже втішило властителя фабрики. З того часу він почав виробляти лише саму бібулу і доробився великих мастків. А про бідного винахідника бібули ніхто не знає.

Винахід бібули завдячуємо лінивству одного робітника. Та се дуже рідкий випадок, бо всякі інші винаходи вимагали невтомної, невспущої праці, витривалости й думання.

ДУМАЙ.

Коли хочеш мудрим бути,
І у світі гарно жити,
То знай, що маєш робити:

В світі гарно проживають,
В людей честь, повагу мають,
Лише ті, що все думають.

Хто не думає ніколи,
Розважно, добре, поволи,
Мудрим не буде ніколи....

Тай думання не годиться,
Щоб добрим бути, знадобиться,
Треба до того ще й вчитися....

С. М. Дорошук.

УМОВІ СИЛИ.

„Хто не думає, ніколи не стане мудрим.”

Англійська приказка.

Воно справді так: Хто не думає, — ніколи не може бути мудрим, бо наша пам'ять, наш розум так як те поле, — що, коли не будемо його опрацювати, сіяти на нім, то воно не вродить нічого. Таке саме і з нашим розумом. Коли не будемо розвивати його, думати ним, то він стане нездатний до нічого. Бо, — щоби розум гаразд розвинути, то треба багато думати, старатися відповісти на всякі питання, — а це можливо лише тоді, коли будемо багато читати, над усім роздумувати, порівнювати і розважати.

Ми знаємо лише те, що знаємо, — а що другі знають, і що другі пережили, — ми того не знаємо.... Але, коли будемо пильно учитися, уважно і думаючи читати різні книжки, то тоді будемо знати і те, що другі знають і будемо більше знати, як знали....

Думка — це жива сила. Коли бажаємо бути сильними, то мусимо поступати розважно. Сила нашого ума росте через думання; думання збільшується через читання і слідження. До того, мусимо мати віру в свої сили; тверду постанову. Лише з сильною вірою і витривалістю дійдемо до бажаної цілі, до чогось кращого.

Послугуйтеся силою думання і здобуйте для себе щастя. Кожний хлопець і кожна дівчинка може бути чим бажає бути в дорослих літах. Щоби дізнати свого бажання, — треба мати ціль в житті; треба звертати всі свої думки на те, чого бажаємо досягнути.

Які думки — такі діла.

Що посіємо в молодості, — те вродиться нам на старші літа.

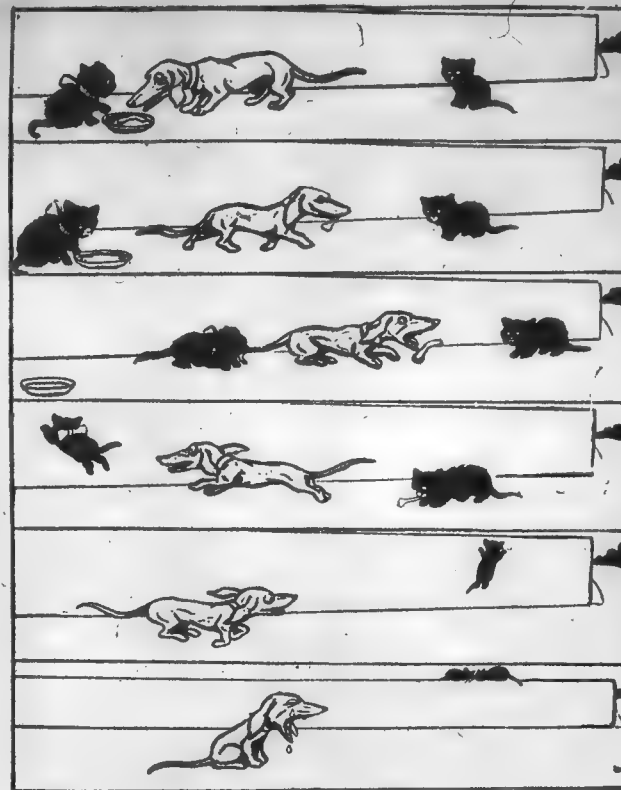
Зневіра і знеохота до праці над собою — є лише признакою слабодухів. Тож не будьте такими що лінуються для себе самих працювати.

Працею і наукою, витривалістю, твердою постановою, завзятістю і вірою — все здобудемо.

С. М. Д.

ЯК КОТИКИ ПЕРЕХИТРИЛИ ПЕСИКА.

(в образах).

Тому, що ніхто з дітей не опише сю пригоду і пришле до нас опису з повинної пригоди котиків з песиком, то даємо нагоду ще раз. Діточки, хто з вас найліпше опише сю пригоду і пришле до „Діточого Світа”, дістане в дарунку дуже гарну книжочку. Ану! хто перший?

Ред.

КАРИ ЗА БРЕХЛИВІСТЬ.

Старинний славний народ, Римляни славилися попри свою неустрашиму хоробрість також і великою правдивістю. Коли між ними трапився хтось такий, що обжалував другого фальшиво, то вони переконавшись про се, карали брехуна в той спосіб, що розпаленим до червонистості залізом випалювали йому знамя на чолі. В сей спосіб брехун оставав назначений до своєї смерті.

Римський цісар Маврінус казав кожного брехуна карати смертю, хтє фальшиво обжалував другого та не міг своєї скарги доказати.

Цісар Клявдій захув був раз, що власне помер якийсь славний брехун, про якого говорено, що ніколи в своїм житті не сказав правди. Цісар дуже жалував, що не знав нічо про того чоловіка, коли він ще жив; та щоб його брехливість все таки виїшла на верх та наїшла кару, казав його тіло видобути з гробу і кинути на жир хижим птицям і звірам; а масток казав забрати для державного скарбу, його дім спалити а оставшу родину вигнати з міста.

Інший знов римський цісар, Траян, в війні з одним народом взяв до неволі сина ворожого короля. Він хлопця незвичайно полюбив і вже хотів був звернути йому забране королівство. Та раз-зловив його Траян на неправді. Се так розгнівало цісаря що він закликав: „Я хотів був вже вернути тобі твоє батьківське королівство, але бачу, що ти є брехуном, отже-тим самим ти є негідний стати королем. І тому твоє королівство дістане хто инший!“

Бачите отже, любі дітоньки, як то вже давно, дуже давно тому, люди бридилися і карали брехливість. Отже ви повинні на кождім кроці вистерігатися того зла. Говоріть все і всюди правду.

ГОРЕ НЕВЧЕНОМУ.

Ворог батько, ворог мати,

Що не вчили сина!

І піде він в світ блукати,

Як та спроти́на.

Як між павами ворона,

Поваги не має,

Так невчений в товаристві,

Голову схиляє.

Іван Франко.

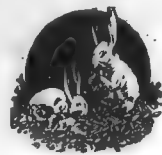

МОЛИТВА ПЕРЕД НАУКОЮ.

Вселаснавий Господи, пішли нам ласку Духа Твого Святого: скрипи наші душевні сили і дай нам через пильність і увагу збогатитись новими науками, щоб Тобі, нашому Творцеві, були на славу, а нашим родичам й народові на радість і честь; Амінь.

МОЛИТВА ПО НАУЦІ.

Дякуємо Тобі Творче, що дарував нам Твою ласку до науки. Благослови наших родичів і учителів, що навчають нас правди і добра і дай їм сили і здоровля до дальшого навчання. Амінь.

ЗОЛОТІ СЛОВА ІВАНА ФРАНКА.

I.

Чоловік, що книги праведні читає,
Із душі брудоту й погань вимітає.

II.

Не високо мудруй, але твердо дер-
(жись,

А хто правду лама, з тим ти сміло
(борись.

Не бажай ти умом понад світом кру-
(жить,

А скорійш завізьмись в світі праве-
(дно жийть.

III.

Бережи масток про чорну годину,
Та віддай масток за вірну дружину,
А себе довічно бережи без вини, —
Та віддай усе те, за рідну Україну.

АФОРИЗМИ.

Наука, — то багатство,
Ніхто не вкраде;
Хто вчиться в юнацтві,
Щасливим буде....

Любов — се сонце
Добра, й погоди,
Коли в нас її нема.
То що нам зі згоди?....

Хто скривав свої блуди,
Ліпшим ніколи не буде....

Мудрий робить добре,
Знанням не хвалиться,
Щоб робити добре,
Він ще більше вчиться....

Хто хоче смачно
Їсти й пити,
Той мусить також
І добре робити....

С. М. Д.

ПРИПОВІДКИ І ПРИКАЗКИ.

Поборою гнів радістю, ало добром,
скунарство щедротою, брехню правдою.

Не відкладай на завтра, що можеш зробити сьогодні.

Пінякі гроші не дадуть такого великого проценту, як гроші видані на просвіту.

Будь вдоволенням, а будеш щасливим;
будь відважним, а будеш сильним.

Не трать часу на пусту балаканину,
але говори в чім діло, або мовчи.

Не приставай зі злими дітьми.
Шукай за добрими дітьми, або обходися сам.

Ніколи не забувай сповинити роботу
припоручену тобі. Не будь забудьком.

Ніколи не забудь дати чемної відповіді на питання.

ПРИКАЗКИ:

Шоби в праці користати.
Треба мудро поступати....

Шно посівш в днях весни.
Збирати меш в осени....

Найблагійша зброя в світі.
Се добра наука, діти....

У дурня довгая мова,
Та мало доброго слова....

Знай, що мало той навчить,
Хто гукає і кричить....

До науки, до роботи,
Не привуки, а охоти....

С. М. Д.

ПРИМІТКА РЕДАКЦІЇ

Ось, вам, любі діточки, декілька загадок. Вони не зовсім такі гайкі, як спершу виглядають; треба лиш дрібку подумати, а зараз вгадає.

Хто надішле влучні розвязки загадок, той одержить гарний даруночок від редакції „Діточого Світа”.

Діти, не тратьте часу. Збирайте передплату на свій одинікий журнал, на „Діточий Світ”. Глядіть щоби кожда дитина його мала й читала.

Хто з Вас збере кожного місяця скільки зможе передплатників, — той одержить заслужену нагороду в грошах або книжках.

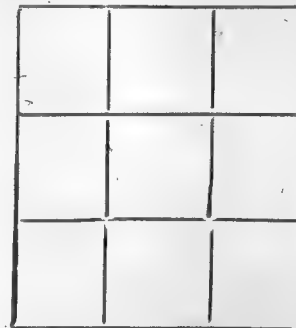
ЗАГАДКИ.

1. Я скрутилась як гадюка,
Я задубла як колюка.
Але як прийдуть гості, —
На червонім я помості
Тоді зараз оживаю:
Заспіваю і заграю!
Коло мене всі сідайте,
Господинечки не лайте!

2. Невеличке та остреньке,
Зелізеньке, дешевеньке,
Як в калюжу його вмочиш,
То розкаже все, що схочеш.

3. В бочці така вода,
Що творить чуда.

4. В полях познишого квадрату розмістити числа від 1 до 9 так, щоби в усіх напрямках вишло 15.

Загадки рахункові.

5. Купила мама оріхів для дітей. Дас кожному по 7, та для одної дитини вже ані орішка. Тож дас вона їм тільки по 6, а тоді вистало для всіх ще й один орішок остався.

Кілько було дітей, а кілько орішків?

6. — Кілько маєш центів? — питає Івась Левка.

А Левко каже:

— Дай мені твій один, то буду мав три рази тільки, що ти.

— Ні! Краще дай ти Івасеві цент, то будете мали оба рівно! — сказав Петрусь.

Кілько центів у Івася, а кілько у Левка?

Загадки жартобливі.

7. Як се воно сказано?

Іду я лісом, коли щось в шелесті вабуряніло. Я туди, — а воно нуз і почало, скали визубило; я його позягом — дручок! а воно дригами. — ног, ног! Задрало лози, та й побігло в хвіст.

8. Чи хто бачив, щоб ключ летів?

9. Що треба зробити з „коровою“, щоб її можна було в хліб перетворити й на весільнім столі між друзями посадити?

10. Хто напише найбільше слів таких, що мають в собі лише три букви? — приміром: мак, пан, дай, сов і т. д.

АВТОСТИХ.

11. У мене є одно кохання,
Котре не зраджу я во вік;
Росло воно не день, не рік,
А і зо мною виростало
І квіткою рясною стало....
Не оддвигте мос кохання,
А буде в серці до сконання.

12. Ребус
ли 2, жить ци 3 ну?

12. Зложіть речення з трох слів із пороскиданих складів:

Чи, но, уч, тай, нсь, шиль.

14. Шарада.

Я з двох частин складаюся,
З сестрою все тримаюся;
А кождий хлоп мене має.
Перестав мої частини,
То буде річ деревини.
Ану, що я? Хто вгадає?

Розв'язки до загадок з числа 1.

Загадки: 1, 2, 3, 4 і 5: книжка.

2. Хтож то такая,
В світі щаслива,
Мудра, правдива,
І жартовлива?
Як не вгадали,
Стану в пригоді,
Річ коротенька —
КНИЖКА тай годі.

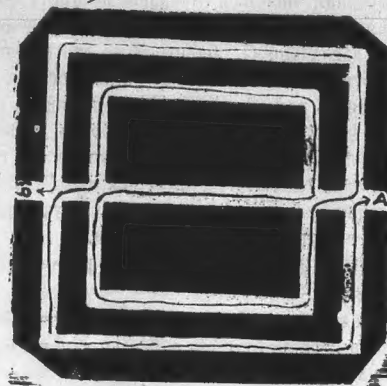
6. Ребус: — 1. Підкова, 2. Канарок.

7. Сторож стоїть годину.

8. Коло, ями, ми, ми-ло, — Коломня.

9. Льотогриф: пеня, — день. слова кождого рядка дадуть слово:
10. Акrostих: Відчитати перші ШКОЛА.

ПРОХІД ПО ГОРОДІ.

Праця і забава.

ПЕРЕГОНІ.

Ціль при перегонах є, щоби найперше добігти до призначеного місця, яке зазначається чи то хоругвою, мотузком, заткненим держакон у землю, чи якимнебудь иншим способом; хто найскорше, перший добіжить до місця, той виграв перегони і тому належить премія (дарунок) на се з гори визначена.

Для перегонів найдогідніше є отверте поле; для декотрих однак надася і простора галя.

У всіх перегонах мусять брати участь принайменше дві особи; може їх однак бути числом до вподобі.

1. ЗВИЧАЙНИМ БІГОМ (для хлопців а й для дівчат).

2. НА ОДНІЙ НОЗІ (для дівчат, також і хлопців).

3. „РАЧКИ“ (для менших дітей): а) „РАЧКИ ВПЕРЕД“, а ще

комічніше б) „РАЧКИ ВЗАД”.

4. „МЛИНКОМ” — для хлопців.

5. „ВЕРХОМ” (для хлопців). Добираються хлопці по троє і стають один за другим. Середній повинен бути найсильніший.

Опісля на даний знак: Передній хлопець стоїть просто — і се голова коня; другий, в середині, чіпається передного руками у пояса і згинає — се толуб коня; третій сідає на середнього — се їздець.

6. „РАКОМ” (для хлопців). Добираєсь по два хлопці, один сильніший і висший, другий менший. „Висший” стає просто, а „менший” чіпаєсь у нього руками за рамена а ногами, підскачовши, обіймає його у пояса, сплітаючи ноги сильно на крижах. Опісля „менший” здіймає руки з рамен „висшого” і опускає в долину, вигинає головою поміж ног „висшого” а руками опираєсь на пятах „висшого”; рівночасно „висший” хилиться наперед, добре витягнений і стає на руках та ногах.

Так скіплені мов раки, відбувають перегони.

7. СПУТАНИМИ НОГАМИ (для хлопців). Тут путаєсь ноги шнурком чи ремінцем на яких 8 до 12 палів.

8. „В МІШКУ” (для хлопців). Хто стає до перегонів, сей влазить по гами в мішок (мішки повинні бути що найвузші, але всі однакові) і так біжать або скачуть до призначеного місця.

При всіх перегонах стають беручі участь в ряд і на даний знак звичайно на команду: раз, два, три! рушають з місця до мети.

Перегони можна уряджувати ще й з ріжними перешкодами; в дорозі в назначених місцях обертатись поза себе, кілька раз підскочити, лягти на землю, зробити козла, перескочити ровець, камінь чи зробленого скакуна, стати на голові „дуба” і т. п.

—X—

ЗАБАВКА ПОМАРАНЧОЮ.

1. Налийте в мидницю або в якунебудь ширшу посудину поверх водн. У воду вложіть велику помаранчу.

Хто з присутних виїме помаранчу з води але не руками а прямо ус-ами чи зубами, той і забере собі помаранчу.

Немало нахляпається не один, заки кому се удасться.

—X—

ДЛЯ ПРАЦІ І ЗАБАВИ.

Смакуй, брате, солонинку!

ГРА.

В землю застромлюють хлопці грубий кіл і привязують до него одним кінцем мотузку завдовжки 5 — 6 метрів. Довкола колика роблять на землі круг, в котрий кожний з гравців вкладає якунебудь річ (ножик,

хустинку, шапку і т. л.) Одного з хлопців вибирають жеребом на так званого вартівника. Він бере в руки вільний кінець мотузка, а в другу скручену пматку або хустинку, бігає довкола колика і уважає, щоби не стратити ні одної з річий, поміщених в крузі. Притім покрикує: „Смакуй, брате, солонинку!” Натомість всі другі гравці стараються вихопити з круга якунебудь річ, передовсім свою.

Кого вартівник переловить на крадежи, або хоч би легко ударить хустинкою, той стає на його місце вартівником: вперед одначе мусить за кару вложити до круга щонебудь зі своїх річий. Гра триває так довго, поки всі вкладки з круга не зістали вибрані.

Відак ті, котрі самі своїх річий не вихопили, мусять викуплювати їх від других ріжними способами — приміром: закукурікати, замякати, заспівати, поскакати на одній позі до певної мети і т. п.

ПОДВІРЄ.

Ой у нас на подвір'ю є ріжні звіратка:

Песик, котик, курка й качка, ще й жовті качатка.

А онтам понад рів стара гуска йде,

За собою гусинята на воду веде.

А у стайні коровиця каже: Му, му, му!

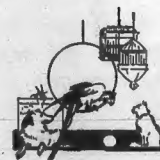
Гони мене все на пашу, я моньки даю.

Як молочко будеш Дарцю що день рано пити,

То ніколи не буде головка боліти.

І виростеш величенька, станеш здоровенька,

На потіху матусеньки тай свого батенька.

РОДИЧІ!

Дайте своїм дітям світла — науки. Другі народи лише тому сильні, що свідомі. Вдругих народів діточа література дуже богата і тому їм краще живеться. Діти змалку зростають з книжками, з часописами. — набирають свідомості і сил. Лише українські діти, наче сироти, не мають що читати і виростають байдужими, мало думаючими, — без амбіцій в житті...

Родичі, — \$1.50 на рік не є нічим в порівнянні до тої користи, яку діти черпатимуть з журналу. Не отягайтесь! Запренумеруйте для них „Діточий Світ”, СЕЙЧАС для розвитку їх життя, для власного добра. Дайте їм дороговказ, котрий стане для них відбитком та зерном їх власного життя.

Не ждіть! Спішіть! Бо молодість не жде! — Передплату шліть до:
CHILDRENS WORLD, 683 Burrows Ave., Winnipeg, Man.

КНИЖКИ

які можете дістати в Ред. „Діточого Світа” майже за ПІВ ДАРМО.

ДРАМАТИЧНІ:

Два домики і одна фіртка, комедія, 15 ц., наша ціна	8ц.
Хмари, драма, 40 ц., наша ціна	25ц.
Соколики, драма, 35 ц., наша ціна	20ц.
Пімсга за Кривду, драма, 35 ц., наша ціна	20ц.
В Галицькій Неволи, драма, 25ц., наша ціна	15ц.

ДІТОЧІ:

Народні Казен, 15 ц., наша ціна	9ц.
Лис Микита, Івана Франка, 50 ц., наша ціна	35ц.
Абу Касимові Калці, Івана Франка, 30. ц., наша ціна	20ц.
Одльонька, А. Чайківського, 40 ц., наша ціна	25ц.
Ілюстроване Українське письменство в життєписах 35 ц., н. ціна 30ц.	
О/дванадцяти таблицях і нині 25 ц., наша ціна	15ц.
Ювілейна Збірка статей про Тараса Шевченка 25 ц., наша ціна	15ц.
Як Іван зробив чудесне судно 10 ц., наша ціна	5ц.
Як царевич літав до царівни 10ц., наша ціна	5ц.
Сумна Казка, 10 ц., наша ціна	5ц.

Книжки вартості 4 дол., дістанете в нас за \$2.90

Для життя і здоров'я.

Добре життє той лише має,
Хто веселим все буває.
А щоби веселість мати,
Треба „Вуйка” все читати.

Він розсмішить хоч би кого, —
Тож не жалуйте нічого;
Сейчас гроші присилайте,
І веселого „Вуйка” замовляйте!

На рік в Канаді коштує 2 долари,
І йому не знайдете нігде пари.
„WUYKO”
590 Pritchard Ave., Winnipeg, Man.

В просвіті сила!

Книжки, які діти повинні читати:

1. Метелик 5ц.
2. Волове око 5ц.
3. Добре серце 5ц.
4. Кобзар для дітей 15ц.
5. Гайки де-ля Фонтена 25ц.
6. Без бога на світі 20ц.
7. Відлечився 1.00
8. Два Брати 20ц.
9. Дід та баба 15ц.
10. За сестрою 35ц.
11. Загадки, забавки, 20ц.
12. Із звіриного царства 20ц.
13. Історія про Сироту Івася 20ц.
14. Семя Скакунчиків 20ц.
15. Пан Слота і панна Сонічко 5ц.
16. Дорога до щастя 5ц.
17. Хатка в лісі 5.
18. Орел промінистий 5ц.

Діти повинні мати багато своїх діточих книжочок. Хто більше читає, той більше знає і більше свій розум розвиває.

Книжки дістанете в редакції „Діточого Світа”. Замовлення шліть сейчас. Не тратьте молодого віку.
CHILDRENS WORLD,
683 Burrows Ave., Winnipeg, Man.

М. І. Сохацький

АРТИСТИЧНА ПЕРЕПЛЕТНЯ КНИЖОК.

Приймаю до оправи різні книжки в томах і поодинокі. — Спеціальна оправа книжок, шкільних, правничих, торговельних, молитвенників і інших. Оплатиться вам мати книжку добре оправлену в сильну і гарну оправу. — Заходіть або пишіть на пошизшу адресу:
M. I. SOCHASKY, 590 Pritchard Ave., Winnipeg, Man.

ПІЗНАЙТЕ ПРАВДУ, А ПРАВДА ОСВОБОДИТЬ ВАС!

„Православний Вістник” є єдиним органом Української Православної Церкви в Канаді. Річна передплата \$1.00. — Адресуйте:
THE ORTHODOX HERALD, 379 Parr Str., Winnipeg., Man.

ЧИТАЙТЕ „ПРОБІИ”, — єдиний орган „Обєднання Українців Канади”. Річна передплата в Канаді і Зл. Державах 2 дол. Виходить що п'ятниці. Передплату шліть на адресу:
PROBEE, 131½ Queen Street, W. Toronto, Ont.

ГОСПОДАР

Єдиний ілюстрований господарський журнал в Канаді і Злучених Державах — Виходить місячно. — Річна передплата \$1.50. — Адреса:
HOSPODAR, P. O. Box 1616, Winnipeg., Man.

СЛАВНИЙ КРАЄВИЙ ЛІК ПОРУХА, Ч. 10467.

Помагає на подвигання, запори, гази, кваси в жолудку, біль по боках, крижний і голови: шум в голові, браи апетиту, малокровність і натар жолудна.

Сотнам помогло

Ось перегляньте імена людей, що той лік уживали і виздоровіли. До кожного можете написати особисто і переконатися.

1. Пані Данчин, 781 Селкірк аве.; 2. Пан А. Плавлюк, 581 Герберт Аве.; 3. Пан Й. Малишка, 676 Флора Аве.; 4. П. Бербека, 649 Редвуд Аве.; 5. І. Реліанс, 236 Баттери Ст.; 6. Пані Дроздовська, 664 Алверстон Ст.; 7. Пан А. Горбатий, 640 Абердін Аве.; 8. Пані Велика, 258 Баттери Ст.; 9. Пан Демків, 727 Буровс Аве.; 10. Еміль Каспрович, 659 Буровс Аве.; 11. Пан Рогатинський, 901 Редвуд Аве.; 12. Пані Драган, 435 Сеймор Ст., Пані І. Вех, 851 Вейд Аве., Пані Прокопчук, 631 Редвуд Аве.; 15. Пані Дорошук, 274 Артилери Ст.; 16. Пані Топольницька, 190 Парр Ст.; — усі в Вінніпегу; — 17. Пані Топорівська, Янів, Ман.; 18. Пані О. Вітвицька, Іст Селкірк, Ман. — і ще сотки других людей. Всі вони слабували по кілька років і зізнають, що ПОРУХА їм помогла. Пробуйте то і Вам допоможе. Ціна флашки \$1.75, з пересилкою \$2.00. Бережіться перед обманством. Не питайте по аптеках, бо її ніхто не має, тільки одні агенти:

WHITE CROSS DRUG STORE

Cor. Arlington & Aberdeen,

Winnipeg., Man.